

Guild Starfire Bass II Flamed Maple

Perfectie in esdoorn

De Guild Starfire Bass is een van die halfholle klassiekers die ons het basgeluid van de jaren zestig gaven. Uw hoofdredacteur heeft er – als sixtiesfreak – een zwak voor, bond zijn paisley sjaaltje om zijn hals en testte de laatste toevoeging aan de Starfire-serie.

In de jaren zestig was de shortscale Guild Starfire Bass populair en werd gebruikt door onder meer Steve Boone van The Lovin' Spoonful, Chris Hillman van The Byrds, Phil Lesh van Grateful Dead en natuurlijk Jack Casady van Jefferson Airplane – zie de special over de meest invloedrijke bassen elders in deze uitgave. Ook Justin Meldal-Johnsen is een fan. Ooit was Guild eigendom van Fender en dit merk bracht een wat minder 'periode-correcte' heruitgave uit als DeArmond Starfire en sinds Guild op – soort van – eigen benen staat, volgden er diverse correcte modellen. Eerst was er de mahonie-versie met alleen een BiSonic element bij de brug (tijdelijk ook als Chris Hillman Signature), de mahonie-versie met twee elementen volgde en onlangs testte Hidde Roorda de wat ruigere uitvoering met een enkel split-P element en een wat grotere snaarafstand (zie de testsectie op debassist.nl). Op dat laatste kom ik terug. De nieuwste toevoeging aan de Starfire-familie is de versie met esdoorn hals en body. Deze is er alweer even maar nog niet door ons getest.

Normaal kan ik niet wachten om een bas te pakken, maar nu moest ik eerst, onder het genot van een bakje koffie, naar de bas kijken, in de zwarte koffer met diepbloauwe bekleding. De bas ruikt zelfs lekker! De kop heeft een bijzonder halsplaatje en Grover mechanieken, de achterzijde van de hals heeft een fijne streep noten, de stijlvolle Guild knoppen hebben de opdruk Volume of Tone en er zit een klein metalen stipje in het hout om de stand van de knop te zien. Dan is er het prachtige gebookmatchte esdoorn op

voor- en achterzijde. Een stuk hout - in dit geval finer - wordt doormidden gezaagd en als een boek opengeklapt, zodat de twee zijdes elkaar spiegelen. De twee grote BiSonic elementen zijn prachtig en de brug raar: een zwevend, harpvormig plaatje metaal dat vast zit met een paar schroeven en een stuk rubber en dat voorzien is van houten zadels. Maar het werkt! Ondanks dat de hals en f-gaten geen bindingen hebben – de body wel – is dit een zeer chic ogende bas. Echt een plaatje. De twee enorme enkelspoelselementen – nope, geen humbuckers – hebben elk een volume- en toonknop en zitten iets verhoogd op elementringen op de body. Onder het halselement zit een mastervolume en dan is er nog een elementschakelaar. De elementen zijn Guild BS-1 BiSonics, die niet in alle oude Starfires werden gebruikt. Je ziet ook vintage exemplaren met DeArmond humbuckers (zoals op de eerder genoemde 'Fender' reissue) en zelfs enkelspoelselementen. Deze elementen kregen een nieuwe schare volgelingen toen Fred Hammond het element nabouwde als Darkstar. Lakland leverde ze in bassen en Wilco's John Stirratt is een fan. Tegenwoordig bouwt Curtis Novak het element ook en Fender Masterbuilder Vincent van Trigt plaatste ze al in diverse van zijn prachtige creaties. Guilds eigen versie ligt met een weerstand van 6,4 kohm dichterbij de Darkstar.

Middenblok

Een paar dingen vallen direct op bij het omhangen. Het is een halfholle bas, maar het gewicht is gelijk aan een gemiddelde P of J. De voor- en achterzijde zijn gewelfd; het midden is dus een stuk dikker dan de buitenzijdes en

De hals en de twee elementen geven de mogelijkheid je duim op veel posities te plaatsen waardoor je heerlijk kunt variëren in sounds

juist daar zit het flinke middenblok. De bandknop zit achterop de hiel, onder de 17e fret, dus de Starfire heeft de intentie iets naar voren te kantelen en voor Fender-spelers zitten alle frets wat meer naar links; even wennen dus. Ik speel veel op een Gibson Thunderbird en Höfners met vergelijkbare eigenschappen en voor mij voelt het dus meteen vertrouwd. Een ander punt is de snaarafstand. De Starfire heeft een comfortabele, smalle en bolle hals en de snaren blijven tot de brug iets dichterbij elkaar. Niet zo extreem als bij een Höfner, maar het kan even wennen zijn. De Starfire I met middenelement en grotere snaarafstand is wat dat betreft wat 'normaler'.

De 21 frets zijn perfect bereikbaar – wat klinkt een shortscale toch lekker dik op de hoge posities – en als je een duimsteun wilt, is deze bas perfect: de hals en de twee enorme elementen geven de mogelijkheid om je duim op veel posities te plaatsen. Daardoor kun je heerlijk variëren in sounds en zo kwam ik er achter dat het geluid spelend boven het voorste element met alleen het achterste element open, ongeveer net zo klinkt als spelend boven het achterste element met het voorste open.

flatwound en het brugelement van dikke J naar warme P en er is weinig dat deze bas niet kan. En dan ga ik er vanuit dat je als metalhead al wel snapt dat dit niet jouw bas is.

Hebben we klachten? Nauwelijks. Er zijn wat minieme afwerkingetjes zoals twee druppeltjes verf tegen de achterzijde van de body als je door het f-gat kijkt - vast exemplarisch - en een ruw randje aan een f-gat van deze haast perfecte Koreaan. Zijn we verliefd? Ja. Deze bas voelt heerlijk, klinkt waanzinnig mooi en de prijs valt eigenlijk hartstikke mee. Een – letterlijk – dikke aanrader! ●

Guild Starfire Bass II Flamed Maple

Kleur: naturel
Lak: polyester
Body: halfhol, esdoorn
Hals: esdoorn met noten, gelijmd
Toets: Indiaas palissander
Frets: 21, smal, hoog
Element: 2x Guild BS-1 BiSonic
Regelaars: 2x volume, 2x toon, mastervolume, elementschakelaar
Elektronica: passief
Stemmechanieken: Grover
Brug: Guild, ebben zadels
Mensuur: 30,75 inch
Breedte bij topkam: 38 mm
Land van herkomst: Korea
Linkshandig: nee
Extra's: geleverd met koffer
Richtprijs: € 1.649,-
guildguitars.com • gitaarbizz.nl